

Liikuntarajoite ei ole esteenä opinnoille – Puhetta aikuisten oppimisesta podcast, jakso 6

Puhetta aikuisten oppimisessa podcastissa Turun AKK:n markkinointikoordinaattori Heidi Jaarinen ja opinto-ohjaaja Mia Ranne keskustelevat aikuisten oppimiseen liittyvistä asioista, joita tulee esille esimerkiksi opiskelua pohdittaessa tai opiskelujen aikana.

Tervetuloa mukaan inspiroivaan podcast-jaksoon, jossa Turun AKK:n teknisen suunnittelun assistenttiopiskelija Mikko Immonen kertoo avoimesti, millaista opiskelu on, kun liikkuu pyörätuolilla. Mikko on tottunut menemään minne haluaa, mutta pyörätuoli asetti luonnollisesti tiettyjä vaatimuksia ammatinvalinnalle. Motivoituneena ja määrätietoisena opiskelijana Mikko on kääntänyt rajoitteen mahdollisuudeksi ja suunnittelee jo uraa, jossa voi yhdistää nykyiset opinnot ja omat kokemukset. Miten Mikon opinnot ovat sujuneet ja millaisia urahaaveita Mikolla on? Kuuntele koko podcast-jakso, jossa ei ole mitään esteitä!

Äänitteen kesto: 8 minuuttia 43 sekuntia

HJ = Heidi Jaarinen (juontaja)

MR = Mia Ranne (juontaja)

MI = Mikko Immonen (jakson vieras, Turun AKK:n opiskelija)

(Podcastin tunnusmusiikki alkaa soida)

HJ: Tämä meidän podcastissa on vieraana Turun AKK:n opiskelija Mikko Immonen. Tervetuloa, Mikko meidän podcastiin mukaan.

MR: Mikko tervetuloa myös minun puolestani, kiva että pääsemme keskustelemaan kanssasi.

MI: Kiitoksia kutsusta, mukava päästä tähän mukaan.

HJ: Tämänkertaisessa podcastissa meillä on aiheena saavutettavuus, niin kerrotko Mikko että mitä sä opiskelet Turun AKK:ssa ja miten tää saavutettavuus liittyy suhun.

MI: Opiskelen teknisen suunnittelun perustutkintoa ja tarkoitus olis puolentoista vuoden sisään valmistua suunnitteluassistentiksi. Se, että miten saavutettavuus liittyy muhun on sitten taas pyörätuoli millä mä liikun ja piti koittaa keksiä sellainen ala, missä pyörätuoli ei vaikuta, että jalkoja ei tarvita siihen opiskeluun ja lähinnä työntekoon.

MR: Mikko, kiinnostaa kovasti, että miksi juuri päädyit hakemaan sitten Turun AKK:hon, eli juuri tähän koulutukseen. Mikä tässä kiinnosti tai innosti sinua?

MI: Tässä koulutuksessa oli se, että jos olisi mahdollista päästä juurikin puuttumaan tähän. Monesti kun vedotaan siihen, että rakennukset on esteellisiä, että niihin ei pääse, niin tavallaan tällä suunnittelupohjalla voisi pyrkiä siihen, että miten rakennettaisiin ramppi johonkin rakennukseen ilman, että sen rakennuksen julkisivua mitenkään haittaisi. Tai miten pääsisi vaikuttamaan siihen, että voisi tutkia sen, että kuin mahdotonta oikeasti se olisi tehdä esteettömäksi se rakennus. Monesti se on vaan sitä, että kun päästään helpommalla toista kautta, niin sitä ei haluta edes miettiä, niin siihen mä haluaisin jollain tavalla puuttua.

Tuossa just törmäsin esimerkiksi yhtään ramppiin, niin se, että kun se voisi aivan hyvin olla puolitoista, kaksi metriä pidempi. Se ois huomattavasti loivempi ja mukavampi käyttää, mutta kun se on vain jossain toimistossa piirretty sellaiseksi kuin se on, ja sit se on rakennettu niitten

piirustusten mukaan tavallaan välittämättä siitä lopputuloksesta, niin mulla ois halu tavallaan välittää se siitä lopputuloksesta, että se olisi hyvä ja toimiva.

HJ: Joo, toi on mun mielestä tosi hieno asia, että sä oot tavallaan yhdistänyt sen sun kokemusasiantuntijuuden periaatteessa tähän nykyiseen opiskeluun ja mä toivon, että tuolla on kuulolla joku firma, joka valmistaa näitä ja nappaa sut asiantuntijaksi suunnittelemaan, koska mikä sen parempaa kuin se joka käyttää niin kertomaan, että millaisia niiden pitäisi olla. Miten Mikko sun opiskelu on sujunut yleisesti, jos ajattelee myöskin sitä liikuntarajoitetta?

MI: Opiskelu on mennyt ihan hienosti, että sinänsä liikuntarajoite ei oo vaikuttanut oikeastaan mihinkään, koska se, että hommat tehdään tietokoneella, niin se että sen saa sujumaan ja sitten nyt kun on tää koronatilanne niin mä koen sen ite vielä tavallaan helpommaksi, että mä pystyn opiskelemaan kotona, niin se että mun ei tarvi lähtee täältä niinku mihinkään. Mä voin aukaista koneen kun tunnit alkaa, pistää kiinni kun päivän hommat on tehty. Jos miettii että koulu alkoi puoli yhdeksältä, niin se edellyttää sen, että mä herään ennen kuutta, ja nyt kun mä saan olla kotona niin mä voin pistää koneen auki ja aloittaa siitä opiskelun ja se ei vaadi pitkää valmistautumista.

MR: Me opinto-ohjaajat halutaan tietenkin tukea ja antaa ohjausta jokaiselle opiskelijalle täällä meillä ja myöskin esteettömän opintopolun rakentamisessa niin opintojen ohjaus on ihan sitten merkittävässäkin asemassa. Ja ohjauksen tietenkin osallistuu täällä myös sun omat opettajat ja he sitten omalla tavalla kannustavat sitten opiskelijoita niissä omissa opinnoissaan. Pohdinkin sitä, että mitä mietit, että minkälaista tukea sinä olet saanut täällä meillä?

MI: Vastuuopettaja Jarille isot pisteet siitä, että se on järjestänyt sen opiskelun niissä puitteissa mitä hänellä on ollut mahdollista, niin mahdollisimman toimivaksi. Sähkösuunnittelua kun vähän tehtiin niin hän laski ne komponenttipinnat mulle alemmas, ettei niiden tarvitse välttämättä olla siellä seisovien ihmisten korkeudella.

HJ: Ja toki AKK:ssa halutaan tukea jokaista opiskelijaa ja tarjota semmoista tukea ja luoda sellainen oppimisympäristö, että jokainen siellä pystyy toimimaan. Mitä Mikko sä sanoisit muille, tuolla saattaa olla kuulolla henkilöitä, jotka ehkä on samassa tilanteessa kun sinä, tai on jotain muita haasteita mitkä ehkä siihen opiskeluun saattaa vaikuttaa tai saattaa olla kynnyksenä siihen, että uskaltaako hakea opiskelemaan, niin miten sä kannustaisit näitä henkilöitä?

MI: Jos sitä miettii, että haluaisi opiskelemaan jotakin, niin ehdottomasti pistää paperit sisään ja sitten kattoo, että pääseekö kouluun. Siis lähtee vaan tavoittelemaan sitä opiskelupaikkaa ja siis pistää omat kyvyt siinä peliin. Aika paljon on saavutettavissa, kunhan vaan se oma tahto on tarpeeksi luja. Jos se ois helppoa niin kaikkihan niin tekisi, mutta se, että ei voi tietää jos ei kokeile.

HJ: Hei kiitos Mikko tosi paljon, että tulit mukaan tähän meidän podcastiin.

MI: Kiitos, tää oli erittäin mielenkiintoinen hetki saada ajatuksia eteenpäin. Ja se että toivottavasti tästä on jollekin jotain iloa, että jos tää tavoittaa yhdenkin ihmisen niin sitten tää on tehnyt asiansa eteenpäin.

HJ: Kyllä ja oli tosi kiva kuulla sun kokemuksia ja ihan varmasti sä voit toimia esikuvana jollekin, joka tätä podcastia kuuntelee ja ehkä miettii näitä asioita, tosiaan että kaikki on mahdollista, että se on vaan itsestä kiinni, eikä anna minkään sitten olla omien unelmia esteenä niin sanotusti.

MR: Ja Mikko miten mulle tulee sellainen olo, että me varmaan Heidin kanssa vielä kuullaan sinusta, eli sulla on selkeästi tavoite ja halu tähän opiskeluun mitä nyt teet ja sit suuntaa kehittää ja nähdä ehkä se sun tuleva työpaikka ja sulla on tämmösiä innovatiivisia ajatuksia, että kuka tietää mikä keksijä meillä täällä nyt odottaa vaan työtehtäviään, uusia työtehtäviä.

HJ: Todellakin, niin kuin mä aikaisemminkin sanoin, että mä toivon että joku nappaa meidän Mikon nyt tästä hommiin kehittämään näitä esteettömyysasioita eteenpäin.

(tunnusmusiikki alkaa soida)

MR:Mikko, ihanaa tulevaa sinulle.

HJ: Kyllä, kaikkea hyvää Mikko.

MI: Kiitos, teille myös.

HJ: Kiva kun olit kuuntelemassa Puhetta aikuisten oppimisesta -podcastia. Kuullaan taas ensi jaksossa!

(tunnusmusiikki hiljenee)